

İbrahim Yusifoğlu.
Şəhur şəhəri

Azərbaycan xalqının tarixi nailiyyəti olan Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyini qorumağı, möhkəmləndirməyi, inkişaf etdirməyi özüm üçün ən əsas vəzifələrdən biri hesab edirəm. Heç kəsin şübhəsi olmasın ki, ömrümün bundan sonrakı hissəsini harada olursa-olsun, yalnız və yalnız Azərbaycan Respublikasının müstəqil dövlət kimi inkişaf etməsinə həsr edəcəyəm Azərbaycan Respublikası bundan sonra müstəqilliyini itirməyəcək, yenidən heç bir dövlətin tərkibinə daxil olmayacaq, heç bir dövlətin əsarəti altına düşməyəcəkdir.

Heydər ƏLİYEV
Ümummilli Lider

ÖN SÖZ

Bir insan ömründən söz açıram mən,
O, GÜNƏŞ ÖMRÜDÜR, sönməyəcəkdir.
Səadət verdiyi milyonlar qəlbən,
Onun haqq yolundan dönməyəcəkdir.

O ömür Tanrının nur payı kimi
Bütöv bir cahana səpələnibdir.
Doğma Araz kimi, Kür çayı kimi,
Ana torpaq üçün ləpələnibdir.

Köksündə döyünən odlu ürəklə.
Elinə məhəbbət bəsləyərdi O.
Hər zaman müdrik siyasətiylə,
Dünyanı birliyə səs-ləyərdi O.

Onun böyük idi şöhrəti, şanı,
Qəlbində od vardı hələ yanmağa.
Elə ona görə Azərbaycanı,
Qoymadı içindən parçalanmağa.

Dəf etdi ən çətin, qorxunc anları,
Müstəqil bir dövlət qurdu, yaratdı.
Dünyanı titrədən bəyanatları,
Xalqını tanıtdı, azad yaşatdı.

Elə şirin nemət, bəxşiş verib ki,
Həminin arzusu yetişir kama.
Yurdunu o qədər qəlbən sevib ki,
Onu tapşırıbdı oğlu ilhamla!

...Bir insan ömründən söz açıram mən,
O, Heydər ömrüdü, sönməyəcəkdir.
Unutək sevdiyi milyonlar qəlbən,
Onun haqq yolundan dönməyəcəkdir.

Çaylar, göllər, dənizlər yox,
Kükürəyirdi okeanlar.
Azərbaycan yaşayırdı
Fırtınada qorxunc anlar.

Dalğaların uğultusu
Yayılmışdı çox ellərə.
Okeanın açar-pultu,
Verilmişdi yad ellərə.

Qorxu, hədə harayından
Millət yaman bayılmışdı.
Tam günahsız bir məmləkət
Uinayətkar sayılmışdı.

KİMSƏ

Kimsə öz xalqının
harayına yetməliydı.
Zil qaranlıq gecələrdə
Ömrü mayak etməliydı.
Dalğaları yara-yara
Azadlığa getməyibdi.

İmperiya buxovunu
Mərd bir oğul qırıb atdı.
Öz xalqının harayına
Ulu Öndər Heydər çatdı.

Gəldi doğma Bakısına,
Yollar, izlər sökül-müşdü.
Sanki qorxunc zəlzələdən,
Hər şey çölə tökül-müşdü.

...Gəldi doğma Bakısına,
Yaşamağa yer istədi --
vermədilər!
Söyləməyə söz istədi --
vermədilər!
Bir şəhəri tikən memar
evsiz qaldı.
Yüz cilidlər yazan yazar
sözsüz qaldı!
Nadanların nadanlığı
Yaman ağır gəldi ona.
Səmaları yarıb gəldi
Ana yurdu Naxçıvana!

Onun qəfil gəlişindən,
Yer üzünə ələndi zər.
Peyğəmbərtək qarşılandı
Naxçıvanda Ulu Öndər.

Yamancana sarsılmışdı
İnsanların hallarına.
Onlar tez-cə dönməliydı
Öz işıqlı yollarına.

İmdad gəzən dərddli gözlər
Dikilmişdi gözlərinə.
Öndə görüb xilaskarı
Gəlmişdilər özlərinə.

(Poemadan parçalar)

Ən böyük dərd - Naxçıvanı
Etmişdilər yalnız ada.
Yerdən, göydən bu diyarı
Bürümüşdü blokada.

Rəhbər kimi yaşamaq da
Naxçıvanda çətin idi.
Ulu Öndər öz işində
Bütöv idi, mətin idi.

Dünya artıq nəzərini,
Yönlətməmişdi Naxçıvana.
O dahinin iradəsi
Son qoyurdu nahaq qana.

Az zamanda el səsinə
Gur səslənən səsə qatdı.
Qorxuları, yalanları
Ürəklərdən silib atdı.

Bu azadlıq savaşında
Yol yox idi daha geri.
Naxçıvanda məhv olurdu
İmperiya -- SSRİ.

Dədə Heydər seçimində
Haqq, ədalət yolun seçdi.
Blokada sipərini
Siyasətlə yarıb keçdi.

Tanrımızın duasıyla
Neçə bağlı yollar açdı.
Naxçıvanın səmasında
Günəş oldu, işıq saçdı.

Bəd xəbərlər yayılırdı,
Gözləndirdi qırğın hər an.
Gizli, aşkar bölünürdü
Neçə yerə Azərbaycan.

Sanki, bizə bəs deyildi
Qarabağın qara baxtı.
Bir qardaşın gülləsiylə
Bir qardaşın qanı axdı.

Vətənin hər bölgəsində
Yad tonqallar çatılmışdı.
Hərə bir cür düşüb tora
Döyüşlərə qatılmışdı.

Bakı coşub hayqırırdı:
- Bunu hamı bilməli,
Bu ölkəni yaşatmağa
Yalnız Heydər gəlməli!

Ulu Öndər gəlməli,
Bütün səddi yıxmalıdı.
Azərbaycan xoş günlərə --
Qurtuluşa çıxmalıdı.

Xalqın iradəsi zülməti yarıdı,
Mavi göylərinə zər taxtı Bakı.

İstiqlal məşəli köksünü sardı,
Müstəqil dövlətin paytaxtı Bakı!

Fərsiz siyasəti rəhbər bəylərin,
Məhvə aparırdı azadlıq ləli.
Elin Xəzər boyda istək səyləri.
Bakıya gətirdi ulu Heydəri.

Bu qəfil gəlişdən qara qüvvələr,
Qara əməllərdən qorxdı, dayandı.
Qəlblərdə buzlaşmış soyuq ürəklər,
Azadlıq eşqiylə alışıb, yandı.

Dəyişdi görkəmi şəhər, kəndlərin,
Yayıldı ellərə şöhrəti, şanı.
Elə ovsunladı incik qəlbləri,
Qoymadı bölünsün Azərbaycanı.

Onun büllur kimi əməllərindən,
Çəşmələr çağladı, çaylar duruldu.
Xalqın vətən sevir igidlərindən,
Yenilməz, əyilməz ordu quruldu.

Mərkəzdə, ən uzaq dağ kəndlərində
Məktəblər tikdirmək istək-səyidi.
Bir inam var idi, geniş qəlbində.
Təhsil millətinin gələcəyidi.

İdman yarışları, olimpiada,
Bizi qovuşdurdu xoş çağımızla.
Dünyanı titrədən çox yarışlarda
Ucaldı himnimiz, bayrağımızla.

Bütün arzular çin olubdu, çin,
Bir qüdrət var idi imza-qolunda.
Olsa da bir qədər əzəbli, gərgin,
Bir həyat başladı, ipək yolunda.

Zəhməti bar verdi Ulu öndərin,
Dünya heyran qaldı "Bakı-Ceyhan"a.
Xəzərdən uzanan qaz kəmərləri
Hərərət bəxş etdi bütöv cahana.

İllərlə həllini tapmayan işlər,
Heydər zəkasıyla tapdı həllini.
Onunla baş tutan rəsmi görüşlər.
Dünyaya tanıtdı doğma elini.

Müstəqil dövlətin mərd prezidenti,
Ali kürsülərdən yaydı səsinə.
Öz doğma dilində tam kəskin, qəti,
Bəşərə çatdırdı haqq kəlməsini.

Bu gün son mənzili fəxri xiyaban,
Qər qolub əbədi çiçək ətrinə.
O Günəş ömrünü dünyaya yayan,
Dönübdür şerimin qızıl sətrinə.

...Bir insan ömründən söz açıram mən,
O, mavi göylərdən enməyəcəkdir.
Əbədi bir ömrü alıb Günəşdən-
O, Heydər ömrüdür sönməyəcəkdir.